

de cuvânt și a formelor abstracte ale gramaticii, etc.,? dacă nu le-am aplica, nu le-am întrebuința ca mijloace înlesnitoare pentru compozițiune. Nu cumva în viața practică o să conjugăm și o să declinăm?

Ținând socoteală de scopul studiului limbei, m'am încercat a pune studiul gramatical pe o basă mai rațională și mai pedagogică, ca să poată pregăti într'adevăr drumul spre compozițiune. Buna primire, ce au întâlnit aceste lucrări ale mele în corpul didactic a fost pentru mine un stimulant puternic, care m'a făcut să merg mai departe cu completarea studiului limbei și să introduc în această edițiune o sumă de deprinderi în compunere și preceptele cele mai însemnate ale ântâilor pași în compozițiune.

Cei cari s'au ocupat cu stilistica își vor aduce aminte, că trei lucrări sînt neapărate într'o compozițiune :

- 1) *Găsirea cugetărilor despre obiectul compozițiunii.*
- 2) *Așezarea cugetărilor în ordinea cuvenită.*
- 3) *Esprimarea cugetărilor prin vorbe.*

Cele două d'ântâii formează *materia* sau conținutul compozițiunii, cea din urmă este *forma* esterioră a compozițiunii. Conținutul se mai poate numi sufletul, iar forma, corpul sau haina compozițiunii.

Aceste lucruri însă nu se pot cere de cât de la aceia cari au trecut studiul limbei și îl cunosc din toate punctele de vedere, de oare ce se află pe una din cele mai nalte trepte ale studiului.

Un dulgher, un cismar sau alt meseriaș, trebuie să lucreze mult (2 sau 3 ani), să observe cu băgare de seamă cum lucrează și au lucrat alți, până când va ajunge și el se producă ce-va de la sine. Un pictor trebuie să se deprinză mult cu elementele artei sale, să copieze multe modele, să le studieze din diferite puncte de vedere, înainte de a se gândi să producă ce-va original (liber). Dacă pentru toate acestea se cere o muncă sistematică, se urmează o cale naturală, de ce nu s'ar cere și pentru compozițiuni? Nu cum-va abilitatea în compuneri se câștigă printr'o baghetă magică? și fi-va destul oare să citești două-trei reguli ca să scrii ca un